

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 28/2014
23.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Дргичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.Б., због кривичног дела разбојништво из члана 206. ст. 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва Ктз. 932/13 од 31.12.2013. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду К 990/10-Кв. 4724/12 од 22.11.2012. године, у седници већа одржаној 23.01.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 932/13 од 31.12.2013. године, као основан па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Вишег суда у Београду К 990/10-Кв. 4724/12 од 22.11.2012. године, тако што се Н.Б., који је пресудом Вишег суда у Београду К 990/10 од 16.09.2010. године, правноснажном 31.03.2011. године, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2-две године и 6-шест месеци,

ОСЛОБАЂА од извршења 25% претходно утврђених појединачних казни затвора по наведеној пресуди,

па се **УТВРЂУЈЕ** да је осуђени Н.Б. ослобођен од извршења дела јединствене казне затвора по пресуди Вишег суда у Београду К 990/10 од 16.09.2010. године, правноснажној дана 31.03.2011. године, у трајању од 9-девет месеци и 15-петнаест дана

и **ОДРЕЂУЈЕ** да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од 1-једне године 8-осам месеци и 15-петнаест дана, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 14.10.2008. до 15.10.2008. године и време које је провео на издржавању казне по наведеној пресуди.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 990/10 - Кв. 4724/12 од 22.11.2012. године осуђени Н.Б., који је пресудом Вишег суда у Београду К 990/10 од 16.09.2010. године, правноснажном 31.03.2011. године, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и шест месеци, ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора, тако што је утврђено да се осуђени ослобађа од извршења дела казне у трајању од седам месеци и петнаест дана и одређено да се остатак јединствене казне у трајању од 1 године 10 месеци и 15 дана према осуђеном изврши, као и да му се у остатак јединствене казне урачуна време проведено у притвору од 14.10.2008. до 15.10.2008. године.

Против наведеног решења Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 932/13 од 31.12.2013. године, због повреде кривичног закона - члан 369. тачка 4. ЗКП („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ број 58/04 и 76/10) у вези са одредбом члана 3. у вези са чланом 1. став 1. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, преиначи поменуто решење и осуђеног Н.Б. ослободи од извршења јединствене казне у складу са одредбама члана 3. и члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцу окривљеног, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...32/13) прописано је да се законитост радњи предузетих пре почетка примене тог законика оцењује по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 58/04...76/10), па је Врховни касациони суд, у смислу цитиране законске одредбе, испитао законитост и побијаног решења према Законнику о кривичном поступку који је важио у време његовог доношења.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва указује да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду К.990/10-Кв 4724/12 од 22.11.2012. године, на штету окр.Н.Б., повређен закон – члан 369. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 3. у вези члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Из списка предмета се утврђује да је Н.Б. пресудом Вишег суда у Београду К 990/10 од 16.09.2010. године правноснажном 31.03.2011. године, оглашен кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206. у вези члана 33. КЗ и два кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ и осуђен на

јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 14.10.2008. до 15.10.2008. године.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан тим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

Члан 1. став 1. Закона о амнестији одређује да се ослобађају од извршења 25% изречене казне затвора лица правноснажно осуђена за кривична дела која су прописана законима Републике Србије или су била прописана законима који су престали да важе, а која се на дан ступања на снагу тог закона налазе на издржавању казне затвора у Републици Србији, или још нису ступила на издржавање казне затвора или чији премештај је ради издржавања те казне извршен у иностранству.

Побијаним решењем Вишег суда у Београду осуђени Н.Б. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од две године и шест месеци, по пресуди истог суда, К 990/10 од 16.09.2010. године, правноснажној 31.03.2011. године, што чини укупно умањење казне за седам месеци и петнаест дана.

Врховни касациони суд налази да је доношењем такве одлуке Виши суд у Београду поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији, која одређује да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом. Тиме је Виши суд у Београду, на штету осуђеног, учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП, на коју повреду се основано указује у захтеву за заштиту законитости.

Отклањајући наведену повреду закона, Врховни касациони суд је, сходно одредби члана 3. Закона о амнестији, најпре утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни које су ушле у састав јединствене казне која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Наиме, јединствена казна затвора у трајању од две године и шест месеци на коју је Н.Б. осуђен пресудом Вишег суда у Београду К. 990/10 од 16.09.2010. године, правноснажном 31.03.2011. године, састоји се од претходно утврђених појединачних казни и то казне затвора у трајању од једне године и два месеца, за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ и казни затвора у трајању од по једне године за два кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ.

Имајући у виду предметна кривична дела, Врховни касациони суд је, најпре, за сваку појединачну казну претходно одредио проценат ослобођења од извршења казне, а затим утврдио део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Тако је утврђено да се све појединачне казне имају умањити за по 25%, па се казна затвора у трајању од једне године и два месеца за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ умањује за 3 месеца и 15 дана, а казне затвора у трајању од по једне године за два кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ умањују се за по три месеца.

Надаље, када се јединствена казна затвора по пресуди Вишег суда у Београду К 990/10 од 16.09.2010. године правноснажна 31.03.2011. године, умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни, које износи укупно 9 месеци и 15 дана, одређено је да је остатак казне која се има извршити 1-једна година 8-осам месеци и 15-петнаест дана, у коју казну се осуђеном урачунава време проведено у притвору од 14.10.2008. до 15.10.2008. године као и време које је провео на издржавању казне по напред наведеној пресуди.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважењем захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца преиначио решење Вишег суда у Београду К. 990/10-Кв 4724/12 од 22.11.2012. године и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.